

Aquesta és la cosa més certa del món: l'home té forma de creu. I la nostra espatlla és feta per portar-la.

I a cada creu hi ha uns punts invisibles per on passaran els claus que ens clavaran a ella de peus i mans.

L'home te forma de creu,i la creu té forma de martell. Per això la creu i el martell s'estimen tant. La creu ressona tota ella en sentir el cant del martell.

La creu és la nostra ombra,i si vols fugir de la teva ombra t'esperarà per les cantonades,sempre en forma de creu. Llavors t'assaltarà com un enemic emboscats i en un instant t'agarrotarà de peus i mans.

Si no saps portar la creu,la creu et portarà a tu. Si no li ets amic,serà el teu enemic. Si no és la teva salvació,serà la teva perdició. Si l'escups,t'avergonyirà. Si te l'estimes,t'estimarà. Si saps besar-la et respondrà amb una olor molt fina que t'aconortarà.

Les nostres creus són de fusta d'aquell arbre del Paradís, l'arbre del bé i del mal. Ofés pel pecat d'Adam i Eva,dirieu que es va omplir d'una florida de creus perquè la serpentina diabòlica no s'hi enrosqués mai més. I l'arbre fà-

floreix i fruita constantment, i només fa creus, i és tot ell com un desmai ple d'
enfilall^s de creus. I el vent trasllada pertot llevar de creus. I la llevar de
la flor de creu, allà on cau es planta.

Cauen del cel ruixats de creus. Venen i cauen com cauen els llamps. Es inú-
til que fugis: una o altra t'atrapará. Suara era petita com una llevar i mentre
fugies ha crescut a la teva estatura. Si no li saps obrir els braços gentilment, e
et caurá al cap i t'estabornirá. Si l'abrades, tabraçará, perquè és ben teva.

Aquesta es la cosa més certa del món: l'home té forma de ven. I la nostra espalla és feta per portarla.

I a cada ven hi ha uns punts indispensables per un posar-se els dous que nos clararan a ella de jous i mans.

L'home té forma de ven, i la ven ^(hi) forma de martell. Per això la ven i el martell s'estimen tant. ~~De la ven~~ ^{no s'ha tota ella} ~~en veure el cost del martell.~~

La ven és la nostra ombra, i si vols fugir de la teua ombra t'esperarà per les entrades, sempre en forma de ven. ~~Per això~~ ~~llavors~~ ~~et~~ ~~assaltará~~ ~~un~~ ~~encreu~~ ~~embosat~~; en un instant t'aparitarà de jous i mans.

~~Quan del cel caiguts de ven, una, dos, quatre, ja a cada home i ja a dona la imitat que tupe; una o altra t'afrogarà. Les venes venen i cauen un cop els llamps. I si no li jages pleis els braços pertinent, la ven t'espiga el cap.~~

Si no sapis portar la veu, la veu et portarà a tu. Si no
 hi ets amic, serà el teu enemic. Si no es la terra salvació, serà
 la terra perdició. ~~Si no saps portar la veu, la veu et portarà a tu.~~ Si te
 l'esticimes, t'estimarà. Si saps fer-la et recordarà amb una
 olor molt bona que t'acompanyarà.

~~Què són~~ les nostres veus són de fusta de ~~la terra~~
 aquell arbre del Paradís, l'arbre del bé i del mal. És
 aquell arbre del Paradís, l'arbre que es va omplir d'una flor de
 veus perquè la serp diabòlica no hi entrà mai més. I l'arbre
 florís i puja constantment, i omple la veu, i és tot ell com un
 domar ple d'espalls de veus. I el vent passat per tot
 lleu de veus. I la lleugeresa de la flor de veu, alta on una es
 planta. ~~Què són~~

13

bauren del cel veient de veus. Venen i cauen com
cauen els llamps. Lo inútil que trobis: una o altra t'
atrapará. Tu ara ~~encara~~ era petita com una lleona i
mentre trobes ha rescut a la terra estreta. Si no li saps
obrir els braços gentilmente ~~amablement~~ et caurà al cap i
t'esterminará. Si t'abraças, t'abraçará, perquè és ben tena.